

אב הטומאה

1. ספר זכות לאברהם (הרב אברהם שוורץ)

...לימוד הלכות אבלות מהווה סגולה לאדם שהוריו וכל משפחתו יאריכו ימים ושנים והוא לא יצטרך ליישם את לימוד הלכות אלו הלכה למעשה וזאת על פי דברי הספר נטעי גבריא על הלכות ימי בין המצרים חלק א' עמוד ח.

א. אורות הקודש / חלק ב / עמוד שפא / השחרור מיראת המות - מא

1. כל עמל האדם סובב והולך הוא להנצל מן המות,
2. ולא יבא למטרתו כי אם בהגדילו את נשמתו, ממקורה הפנימי.
3. השיקוע בעפר החומריות, וההתלהבות הנפשית בכל ערכיה, הוא רק מגדיל את המות,
4. וממילא הוא מוסיף יראה על יראתו,
5. וכל מה שיתאמץ האדם שלא להתירא מפניו לא יועיל לו כלום,
6. מאחר שהוא משקיע את כל היותו בתוכנים כאלה, שמות שולט בהם,
7. והוא מהרסם ומכלה אותם.
8. איך לא יתפלץ הלב על יופי הנהפך לכיעור ועל חמדה שמתהפכת לבחילה.
9. באין לחיים מטרה, המות מוכרח להיות מאוים,
10. המלחמה נגדו לשוא היא, העזות מאומה לא תועיל.

ב. אורות הקדש ב עמוד שפ

המות הוא חזיון שוא, טומאתו היא שקרו, מה שבני אדם קוראים מות הרי הוא רק תגבורת החיים ותעצומתם. ומתוך השקיעה התהומית בקטנות, אשר יצר לב האדם השקיע אותו בה, הרי הוא מצייר את תגבורת החיים הזאת בצורה מדאיבה וחשוכה, שהוא קוראה מות. מתעלים הם הכהנים בקדושתם מהקשבה שקרית זו, שאי אפשר להמלט ממנה כל זמן שהממשל הכזבי כל כך שולט בעולם, כי אם בהעברת העינים מהמחזה המביא את רשמי ההטעאה הללו אל הנפש, על כל נפשות מת לא יבא, לנפש לא יטמא בעמיו.

ג. אורות הקודש / חלק ב / עמוד שפא / השחרור מיראת המות – מא

הולכת היא צורת המות, המטלת אימה, ומתבטלת, ותחתיה באה צורה של חזיון הויה, הראוי להערך בערכו האמתי. ואז איננו עוד משבש את הדעות, והבינה חוזרת להתגלות, איך שלא יש כאן מות כלל, על פי אותו הציוור המדכא וההרוס, שהוא שוכן בלב החיים לדכאם, ומסתכלים ביום המיתה ואומרים שירה...